

TRGOVAČKI SUD U OSIJEKU

Zagrebačka ulica 2

31000 Osijek

Zagreb, 09.03.2022. godine

Predmet: St-1062/2021**Dužnik: SLAVONIJA ŽUPANJA dioničko društvo za preradu i promet žitarica,**
OIB 62010045532, Županja (Grad Županja) J. J. Strossmayera 65
*zastupano po Branku Skerlevu, odvjetniku u Zagrebu***Žalitelj: ERSTE&STEIERMÄRKISCHE BANK d.d.,** Jadranski Trg 3/a, 51000 Rijeka,
OIB: 23057039320**Radi:** postupka predstečajne nagodbe**ODGOVOR NA ŽALBU**

Dužnika

1x

-
- [1] Ovim podneskom Dužnik se očituje o žalbi vjerovnika Erste & Steiermarkische Bank d.d., Rijeka (dalje u tekstu: "**Žalitelj**") od 23.02.2022. godine podnesene protiv rješenja Trgovačkog suda u Osijeku pod poslovnim brojem St-1062/2021 od dana 08.02.2022. godine (dalje u tekstu: "**Pobijano rješenje**").
- [2] Žalitelj izjavljuje žalbu protiv Pobijanog rješenja iz svih žalbenih razloga, smatrajući kako Pobijano rješenje i postupak koji je prethodio donošenju istog nisu u skladu s odredbama Stečajnog zakona (Narodne novine, broj: 71/2015 i 104/2017; dalje u tekstu: "**SZ**").
- [3] Dužnik ističe kako je prvostupanjski sud pravilno i zakonito proveo sudski postupak, ispravno utvrdio predmetno činjenično stanje te je na tako utvrđeno činjenično stanje pravilno primijenio materijalno pravo. Dakle, ne postoje razlozi da se Pobijano rješenje ukine, niti da se odbaci prijedlog za otvaranje predstečajnog postupka.
- Maliciozno postupanje Žalitelja te zloupotreba procesnih ovlaštenja*
- [4] Dužnik ističe kako Žalitelj tijekom cijelog predstečajnog postupka zloupotrebljava procesna ovlaštenja u cilju prekomjernog odugovlačenja istog. Žalitelj ponovno zloupotrebljuje procesna ovlaštenja i opterećuje ovaj predstečajni proces podnošenjem ove žalbe na način da iznosi nove dokaze i činjenice u trenutku kad je postupak završen, plan za restrukturiranje izglasan od strane vjerovnika te potvrđen od strane suda.
- [5] Supsidijarnom primjenom Zakona o parničnom postupku (Narodne novine, broj: 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19, dalje u tekstu kao: "**ZPP**") na predstečajni postupak kao izvanparnični postupak jasno proizlazi da je Žalitelj sve dokaze i činjenice koje potkrepljuju njegove tvrdnje morao dostaviti u trenutku koji prethodi glasovanju o planu

restrukturiranja, kao što se u parničnom postupku sukladno odredbi članka 284. stavka 3. ZPP-a, dokazi i nove činjenice iznose do trenutka zaključenja prethodnog postupka. Načelo ekonomičnosti, a i samo načelo kontradiktornosti na koje se poziva Žalitelj nalaže da se svi dokazi i činjenice koji potvrđuju Žaliteljeve tvrdnje, uključujući Očitovanje na okolnost vrijednosti imovine društva Slavonija Županja d.d. od dana 23.02.2022. izrađen od strane sudskog vještaka Zrinka Ručevića iz društva Ručević Vještačenja d.o.o. (dalje u tekstu: **"Vještačenje Zrinka Ručevića"**) dostave prije glasovanja o planu restrukturiranja, a sve kako bi se Dužnik i ostali vjerovnici mogli o istima očitovati i uzeti ih u obzir prije samog glasovanja. Žalitelj je svakako trebao dostaviti dokaze koji potkrepljuju njegove navode do potvrde plana restrukturiranja kako bi prvostupanjski sud bio u prilici takve dokaze zakonito uzeti u obzir.

- [6] Članak 11. stavak 6. SZ-a propisuje da se prijedlozi, izjave i prigovori u predstečajnom postupku ne mogu davati ako se propusti rok, dakle nastupa prekluzija. Temeljem navedenog razvidno je kako se Žalitelj nalazi u zakašnjenju pružanja dokaza i navoda zbog kojih smatra da plan ne može biti potvrđen.
- [7] Nadalje, Članak 11. stavak 6. SZ-a propisuje da sud po službenoj dužnosti utvrđuje sve činjenice u predstečajnom postupku i radi toga može izvoditi sve dokaze. Dakle, jasno je da stečajni postupak izvanparnični postupka u kojem ne postoji dosljedna primjena načela kontradiktornosti. U svakom slučaju Žalitelj je svoje tvrdnje zajedno sa dokazima i Vještačenjem Zrinka Ručevića, a kojim potkrepljuje vjerojatnost da se predstečajnim planom umanjuju prava ispod razine koja bi se razumno ostvarila u slučaju neprovedbe restrukturiranja morao istaći prije donošenja rješenja o potvrdi nagodbe.¹
- [8] Budući da prvostupanjski sud odlučuje temeljem svih dokaza i činjenica koji su mu predstavljeni prije donošenja rješenja o potvrdi predstečajnog plana, prvostupanjski sud je pravilno odlučio temeljem argumenta i dokaza koji su izneseni u postupku.

Teret dokaza

- [9] Teret dokaza je na Žalitelju. Žalitelj je svoje navode da bi se vjerovnici u većoj mjeri naplatili provedbom stečajnog postupka, u odnosu na predloženi plan restrukturiranja, bio dužan učiniti vjerojatnim (temeljem članka 62. st.1. tč. 1. SZ-a) tijekom predstečajnog postupka, od samog trenutka predstavljanja stečajnog plana do trenutka glasovanja. U svrhu uspješnog postupanja sukladno teretu dokaza Žalitelj je imao potpunu slobodu dostavljati bilo kakve dokaze i vještačenja koji potkrepljuju te tvrdnje pa tako i dostaviti Vještačenje Zrinka Ručevića, neovisno o elaboratu koji je dostavio Dužnik i općenito neovisno o podnescima Dužnika.²
- [10] Budući da ne postoje odredbe koje bi određivale obvezu imenovanja vještaka, smisao podneska Dužnika kojim se dostavlja Elaborat o procijenjenoj vrijednosti imovine stalnog sudskog vještaka Nives Hižar- Franković, je otklanjanje do tog trenutka iznesenih navoda Žalitelja. Posljedično tome ne postoji niti potreba odnosno obveza izrade nadvještačenja koje bi ispitivalo navode utvrđene u vještačenju. Dostava Elaborata od strane Dužnika predstavlja isključivo dužnikovu slobodnu volju da opovrgne navode Žalitelja.

---

¹ Vidi Čuveljak Jelena „Komentar Stečajnog zakona“ Narodne novine 2018. str. 157

² Ibid.

[11] Štoviše, da Elaborat o procijenjenoj vrijednosti imovine stalnog sudskog vještaka Nives Hižar- Franković i u njemu utvrđene brojčane vrijednosti nisu dostavljeni u spis, Žalitelj se bilo kakvih izračuna vrijednosti ne bi niti doticao.

Podaci na kojima se temelji nalaz sudskog vještaka Nives Hižar- Franković

[12] Dodatno ističemo da se Elaborat sudskog vještaka Nives Hižar- Franković kao i podnesak Vjerovnika temelji na podacima koji su Žalitelju izravno bili dostupni tijekom cijelog postupka, dakle nisu isticane činjenice ili dokazi na koje se Žalitelj nije mogao osvrnuti ranije u postupku.

[13] Kao kreditna institucija oboružana svim sredstvima i analize i tehnike u financijskom poslovanju, zapravo je nevjerojatno da Žalitelj svoju argumentaciju nije iznio na vrijeme i u punom opsegu, već pokušava tvrditi da to nije mogao učiniti prije nego što je zaprimio podnesak u koje prilježi Elaborat sudskog vještaka Nives Hižar- Franković.

[14] Dapače, teret dokaza je bio na Žalitelju i do trenutka potvrde sporazum Žalitelj je propustio dokazati svoje tvrdnje. Vjerovnik se ne može penalizirati zbog uloženo svog dodatnog truda prilikom izrade podneska i dostave elaborata vještaka Nives Hižar- Franković.

[15] **Iako smatramo izlišnim zbog gore navedene argumentacije, Vjerovnik se opreza radi očituje i na tvrdnje i navode iz Žalbe kao i Vještačenje Zrinka Ručevića.**

[16] Žalitelj pogrešno spominje da bi se u stečajnom postupku mogao provesti stečajni plan pa onda uspoređuje rezultate stečajnog plana sa predstečajnim planom. Takvo što nije moguće je članak 61. stavak. 1. točka 1. SZ-a govori o slučaju neprovedbe restrukturiranja. Stečajni plan je također oblik restrukturiranja. Ne mogu se uspoređivati takvi odnosi već odnos restrukturiranja u predstečajnoj nagodbi i situacija unovčenja imovine u stečajnom postupku. Dakle, nema usporedbe dva moguća restrukturiranja, već usporedbe likvidacijske mase u stečajnom postupku i shodnog namirenja vjerovnika po tom principu i predstečajnog plana.

[17] Vjerovnik također ističe da se povjerenik predstečajne nagodbe kao tijelo predstečajnog postupka pozitivno očitovao o predstečajnom planu što govori suprotno od onoga što navodi Žalitelj.

[18] Žalitelj također navodi pitanja vrijednosti opreme i postrojenja koja se nalaze kod Vjerovnika te da ista nisu pod zalogom. Vjerovnik u tom pogledu navodi da se oprema koja se navodi u popisu imovine nalazi fiksirana u nekretnini koja je predmet razlučnih prava. Dakle, riječ je o mlinu i mlinskoj opremi koja je neodvojivi dio nekretnine, predstavlja pertinenciju nekretnine te je temeljem istoga predmet razlučnog prava. U tom smislu razlučni vjerovnici i sagledavaju svoj predmet zloga te svakako ne bi dozvolili bilo kakvo odvajanje ili namiru iz te opreme bez da ista bude predmet njihovog razlučnog prava.

[19] Vještačenje Zrinka Ručevića kod procjena nekretnina pretpostavlja da se vrijednost kreće od knjigovodstvene pa do uvećane za 20% jer se poziva na procjenu nekretnine u Čađavici za koju tvrdi da je 20% veća u odnosu na knjigovodstvenu te povlači analogiju na sve ostale nekretnine. Vještačenje je pogrešno jer radi usporedbu vrijednosti sa porezom na dodanu vrijednost i knjigovodstvenu vrijednost koja se iskazuje bez PDV-a.

[20] Dakle, Vještačenje Zrinka Ručevića pri tome ne uzima u obzir da je vrijednost iz vještačenja ubrojila pripadajući porez na dodanu vrijednost od 25%. Sve knjigovodstvene vrijednosti su iskazane bez PDV-a što je svakoj osobi ekonomske struke dobro poznato pa tako i vještaku Zrinku Ručeviću.

[21] Ispravnom usporedbom i prema analogiji kojom se vodi Zrinko Ručević proizlazi da bi se rezultat trebao računati na dodatno umanjenje 4% od knjigovodstvene vrijednosti koja je prikazana od strane Vjerovnika.

[22] Nadalje vještak kod iznosa koji pripada razlučnim vjerovnicima uzima u obzir samo glavnica duga, a ne uzima u obzir i iznos zateznih kamata na koje imaju pravo kad bi se njihova tražbina namirivala prodajom imovine u stečaju. Isto tako kad bi se pokrenuo stečaj iz založene imovine koju bi se prodavala pravo namire pripalo bi i društvu KF partners sa njihovim razlučnim pravom što Vještačenje Zrinka Ručevića propušta uzeti u obzir. Iz toga proizlazi da je iznos osiguranih tražbina u slučaju stečaja:

- **OTP banka:** HRK 14.552.837,61
- **HBOR:** HRK 8.454.619,17
- **KF Partners:** HRK 72.623.444,19
- **UKUPNO:** HRK 95.630.900,97
- **Uz pripadajuće zatezne kamate** koje samo za razdoblje od otvaranja postupka 17.11.2020 do 31.03.2022 iznose HRK 10.036.768,23

[23] Uzevši u obzir gore navedeno iz prodaje založene imovine namirili bi se HBOR i OTP banka a KF Partners samo djelomično za iznos od HRK 22.686.570,94 dok bi se za preostali iznos KF partners namirivao iz preostale stečajne mase. U takvom slučaju dolazimo do izračuna prema kojem bi se vjerovnici u stečaju namirili u postotnom iznosu od samo 4,79 %. Naime vrijednost založene imovine je HRK 55.730.796 (prema knjigovodstvenoj vrijednosti), tražbine razlučnih iznose HRK 105.667.669, dakle nenamireno ostaje HRK 49.936.873 što će se namirivati zajedno sa ostalim stečajnim vjerovnicima. Iz toga proizlazi da preostala imovina za namirenje iznosi HRK 7.684.607,43 a tražbine stečajnih vjerovnika HRK 160.393.646,78 što nas dovodi do postotka namirenja od 4,79%.

[24] Iz ovih nekoliko jednostavnih računalnih operacija dovodi se u pitanje Vještačenje Zrinka Ručevića kao uopće i doseg argumentacije koje plasira Žalitelj kao i doseg odredbe na koju se Žalitelj poziva. Nemoguće je na temelju ovakvih zakašnjelih, očito tendencioznih nalaza odlučivati o sudbini jednog poduzeća koje zapošljava i daje egzistenciju ozbiljnom broju građana Županje.

[25] U odnosu na navode Žalitelja glede potraživanja Dužnika osiguranog "navodnim" založnim pravom na nekretninama upisanim u k.o. Preko i k.o. Poljana, Dužnik ističe kako su isti paušalni i promašeni. Uostalom, navedena argumentacija već je jednom prošla kontrolu Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske povodom prethodne žalbe Žalitelja, nije prihvaćena, te se ima smatrati opsolentnom.

Naime, u potpunosti je ispravan zaključak prvostupanjskog suda da je Dužnik u postupku osporavanja spornog založnog prava s obzirom na žalbu Dužnika zabilježenu na nekretninama pod posl. br. Z-24618/2021, otpremljenu drugostupanjskom sudu na odlučivanje. Također, paušalan je navod da bi Dužnik povukao žalbu s obzirom da je u podnesku Dužnika od 28.01.2022. detaljno izložio kako sporazum temeljem kojeg je uknjiženo založno pravo na nekretninama uistinu nikad nije ni potpisao.

Nadalje, jednostavnim uvidom u dostavljene zemljišnoknjižne izvratke za nekretnine upisane u k.o. Preko i k.o. Poljana vidljivo je kako je svaka od spornih nekretnina opterećena zalozima s ranijim prvenstvenim redom naplate, i to u tolikim iznosima koji

znače nemogućnost naplate Dužnika iz vrijednosti tih nekretnina, odnosno da bi naplata bila iznimno otežana i neizvjesna, a navedeno ne ovisi samo o založnom pravu za koje je vidljiva i zabilježba spora pod posl. br. Z-4652/19. S obzirom da je isto vidljivo na zemljišnoknjižnom izvatku, neosnovano je za isticati kako ta okolnost nije uzeta u obzir prilikom donošenja Pobijanog rješenja. Naprotiv, čak i da bi navedeno bilo točno, no što svakako nije, nesporno je da su navedene nekretnine opterećene i drugim hipotekama s ranijim prvenstvenim redom, kao što su to primjerice hipoteke upisanim u korist Republike Hrvatske, Ministarstva financija – Porezne uprave, što potvrđuje zaključak prvostupanjskog suda te navode dužnika glede nemogućnosti naplate Dužnika iz njihove vrijednosti.

[26] Dužnik smatra neosnovanim i navode Žalitelja kojima smatra postupanje dužnika i društva KF Partners d.o.o. suprotnim propisima i pravilima javnog morala. Uostalom, navedena argumentacija već je jednom prošla kontrolu Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske povodom prethodne žalbe Žalitelja, nije prihvaćena, te se ima smatrati opsolentnom.

Naime, čak i drugostupanjski sud rješenjem posl. br. PŽ-4504/2021 potvrđuje da je vjerovnik KF Partners d.o.o. je mogao dati izjavu o odricanju od prava na odvojeno namirenje i nakon roka iz čl. 38. SZ-a, jer je njegova tražbina bila prijavljena od strane samog Dužnika slijedom čega je bila i ispitana sukladno odredbi čl. 41. st. 3. SZ-a te su jednako tako navedenu tražbinu na ročištu radi ispitivanja tražbina, mogli osporiti i drugi vjerovnici, što su i učinili. Navedeni vjerovnik sukladno odredbi čl. 35. st. 3. u svezi s odredbom čl. 153. SZ-a, osim što je razlučni vjerovnik istovremeno i predstečajni vjerovnik ako mu je predstečajni dužnik osobno odgovoran pa stoga takav vjerovnik može prijaviti svoju tražbinu u predstečajnom postupku (kao što je predstečajni dužnik može uvrstiti u popis imovine i obveza), čak i iako se nije odrekao prava na odvojeno namirenje. Stoga, treba razlikovati pravo vjerovnika da prijavi svoju tražbinu prema dužniku i da se ona utvrdi, od njegovog razlučnog prava. razlučno pravo i dalje nije predmet ispitivanja u predstečajnom postupku, ali to ne ograničava vjerovnika kojemu je dužnik i osobno odgovoran i koji ima razlučno pravo da prijavi svoju tražbinu i da u postupku odlučuje o njenoj sudbini, koje shvaćanje je zauzeo i Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, PŽ-384/2021-2 od 4. veljače 2021.

[27] Slijedom svega navedenog Dužnik moli drugostupanjski sud potvrditi Plan restrukturiranja Dužnika sukladno prvostupanjskom rješenju od 08.02.2022.

SLAVONIJA ŽUPANJA d.d.

zastupano po:

Odvjetnik Branko Skerlev